

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1832-03-24)

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1832-03-24)", i *Breve fra og til Johan Ludvig Heiberg*, C. A. Reitzels Forlag, s. 145. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000921363-000-shoot-L0009213630000036.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Johan Ludvig Heiberg

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til I. P Mynster.

Deres Høiærværdighed

ville tillade, at jeg skriftligen henvender mig til Dem i et Anliggende, hvilket jeg skulde have havt den Ære at forebringe mundtligen, hvis jeg ikke i denne Tid var nødt til at holde mig inde, formedelst en betydelig Contusion, som jeg har faaet paa Benet, og som aldeles hindrer mig fra at gaae.

Uagtet Kirke og Theater pleie at betragtes som Modsætninger, der gjensidig udelukke, og ikke i noget Punct berøre hinanden, saa er det dog vist, at der kunne gives Theaterstykker, i hvis æsthetiske Bedømmelse ikke blot et religiøst, men selv et kirkeligt Synspunct er et nødvendigt Moment. Det er angaaende et saadant tilsyneladende Amphibium, at jeg ønsker at konsultere en Mand, hvis Dom, ikke blot med Hensyn paa hvad jeg har kaldet det kirkelige Synspunct, er en Autoritet for mig saavel som Andre, men som endydermere vil vide, i en æsthetisk Bedømmelse at lade hiint Synspunct gjælde for hverken meer eller mindre end hvad det er, nemlig for et Moment i Bedømmelsen.

Sagen er denne: For nogle Maaneder siden indsendte jeg til Theater-Directionen et lille originalt Een-Acts-Drama, „Fregatskibet Svanen,“ som gaaers. 146ud paa at fremstille det Factum, som ifølge Rygtet skal passere imellem Skibs - Capitainer, nemlig at være formeligen viet til to eller flere Koner i de forskjellige, langt fra hinanden liggende Havne, mellem hvilke de pleie at fare. Ideen til Stykket er tagen af en Fortælling i den engelske Spectator, hvori en Kone, uvidende om sin Mands andet Ægteskab, kommer reisende til ham, just som han har Fadderstads for et Barn af dette andet Ægteskab. Denne Anstødelighed (i det mindste paa Theatret vilde den letteligen ansees for en saadan) har jeg naturlighviis fjernet fra min *) Behandling, saa meget mere som det bar mig om at gjøre, at ende det Hele paa en ikke sønderribende, men tvertimod tilfredsstillende Maade. Jeg har derfor ladet mit Stykke baade begynde og ende paa samme Dag, som det andet Bryllup finder Sted, saa at det saaledes er udenfor al Tvivl, at Forbryderen ikke kan have høstet nogen Frugt af sin ulovlige Handling, og ved en af mig selv opfunden Forvikling, erkjendes det andet Ægteskab for ugyldigt, og opløses af sig selv inden Dagens og Stykkets Ende. Hvorledes imidlertid Theater-Directionen har fundet dette Sujet eller rettere sagt dets Behandling, og især Opløsningens. 147stødende saavel mod den christelige Kirkes, som det borgerlige Selskabs Love, vil Deres Høiærværdighed erfare af medfølgende Brev. Da jeg imidlertid fandt Et og Andet i Directionens Udscettelse grundet, har jeg foretaget nogle Forandringer i Stykket, hvilket i Omfang og Udstrækning ere høist ubetydelige, men ikke desmindre væsenligen forandre Catastrophen. Inden jeg nu indsender Stykket til ny Ænsur, ønskede jeg at erfare Deres Høiærværdigheds Mening, isærdeleshed angaaende følgende Puncter:

Breve til og fra J. L. Heiberg.

9

1) Hvorvidt den i Stykket fremstillede Forvikling og Opløsning er mulig og rimelig, under Forudsætning af de i den danske Kirke gjældende Anordninger og Vedtægter ved Vielser.

2) Hvorvidt der fra Religionens og Moralens Synspunct maatte være Noget at indvende mod den ikke blot dramatiske, men theatralske Fremstilling af hiin Forvikling og Opløsning.

Vilde Deres Høiærværdighed endnu forbinde Besvarelsen af disse to Hovedpuncter med en æsthetisk Dom over Stykket, da vilde jeg være saa meget mere taknemmelig derfor.

Endelig, ifald Deres Høiærværdigheds Dom i disse Puncter skulde falde ud til Stykkets Fordeel, udbeder jeg mig at maatte beraabe mig paa samme, ifald jeg skulde møde nye Indvendinger hos Theater-Directionen. s. 148 Det forekommer mig nemlig, at denne begynder igjen at give det religiøse og moralske Synspunct en alt for stor Vægt i Bedømmelsen af dramatiske Arbejder, ja endog at være strengere i denne Henseende, end selve Religionslærere og Moralister af Profession. Ifald Deres Høiærværdighed maatte behage at meddele mig Deres Betænkning skriftligen, da kunde jeg med Deres Tilladelse vedlægge samme, naar jeg indsender Stykket, forudsat, at Betænkningen bliver gunstig for Stykket.

9*

Jeg haaber, at Deres Høiærværdighed ikke tager mig min Dristighed ilde op, og beder Dem modtage Forsikringen om min uindskrænkede Høiagtelse.

Kjøbenhavn den 24. Marts 1832.

Allerærbødigst
J. L. Heiberg.